

Professor Dr. L. BOUMAN.

In het vorig nummer van het „Orgaan” moest gewag worden gemaakt van een droef verlies, hetwelk onze vereeniging leed, nl. van het overlijden van Professor Bakhuis Rooseboom, een verlies vooral daarom smartelijk omdat in Bakhuis Rooseboom een zoo uitnemend lid en geleerde ons ontnomen werd, maar toch ook te betreuren, omdat daardoor een band tusschen het hooger onderwijs en onze vereeniging verbroken werd.

Reeds uit dien hoofde mag het als winst voor onze vereeniging worden geboekt, dat door de benoeming van den voorzitter, tevens voorzitter der redactie van het Orgaan, tot hoogleeraar aan de Vrije Universiteit zulk een band opnieuw werd gelegd.

Ook voor hen in ons midden, die wegens de nauwe betrekkingen tusschen de Gereformeerde Kerken eenerzijds en de Vrije Universiteit anderzijds aan Bouman liever een bijzondere leerstoel aan een der Staatsuniversiteiten aangeboden zouden hebben gezien, moet zijn optreden aan de Vrije Universiteit een oorzaak van vreugde zijn.

Immers onze vereeniging beoogt onder meer de natuur- en geneeskundige wetenschappen zoowel in hare historische ontwikkeling als in hare voortgaande uitkomsten te onderzoeken bij het licht van Gods Woord; aan de bereiking van dat doel kan de benoeming van Bouman tot hoogleeraar niet anders dan bevorderlijk zijn.

De beslommingen des levens leggen te zeer beslag op den tijd van de meeste leden onzer vereeniging, dan dat zij krachtig kunnen medewerken tot bereiking van het gestelde doel en daarom is het een heuglijk feit, dat een der leden, die een belangrijk aandeel had in de ontwikkeling der vereeniging, en die van lust in en geschiktheid voor